

193

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 lipca 1989 r.

w sprawie sposobu pobierania, uiszczania i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Opłata skarbową od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń

§ 1. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 opłatę skarbową w postępowaniu w sprawach indywidualnych z zakresu administracji państwowej od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a)—d) ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23), zwanej dalej „ustawą”, uiszcza się znakami opłaty skarbowej.

2. Opłatę skarbową od zezwoleń uiszcza się gotówką, jeżeli wysokość należnej opłaty przekracza 100.000 zł.

§ 2. Znaki opłaty skarbowej od podania i dołączonych załączników nakleja się na podaniu. Jeżeli załączniki są składane w terminie późniejszym niż podanie, znaki opłaty skarbowej należnej od załączników nakleja się na załącznikach.

§ 3. Znaki opłaty skarbowej od czynności urzędowej nakleja się na podaniu o dokonanie tej czynności lub na protokole stwierdzającym jej dokonanie albo na dokumencie zgłoszenia. Jeżeli w wyniku czynności urzędowej zostanie wydany dokument, dokonuje się na nim adnotacji o uiszczeniu opłaty skarbowej odpowiedniej wartości.

§ 4. 1. Jeżeli wniesiono podanie, dokonano zgłoszenia lub złożono wniosek o podjęcie czynności urzędowej bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub uiszczono ją w wysokości niższej od należnej, organ administracji państwowej lub jednostka organizacyjna określona w art. 1 ust. 5 ustawy wzywa zobowiązanego do uiszczenia opłaty w terminie 14 dni, z pouczeniem, że w razie niewykonania tego obowiązku podanie zostanie zwrócone lub czynność podlegająca opłacie zostanie zaniechana. W razie gdy zobowiązany złoży w wyznaczonym terminie znaki opłaty skarbowej odpowiedniej wartości, nakleja się je na podaniu (wniosku) lub dokumencie zgłoszenia. Jeżeli zobowiązany naklei znaki opłaty skarbowej na otrzymanym wezwaniu i doręczy je organowi lub jednostce, wezwanie dołącza się do podania (wniosku) lub dokumentu zgłoszenia, na których odnotowuje się wysokość wpłaconej opłaty i datę doręczenia wezwania przez zobowiązanego.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 tryb przewidziany w ust. 1 stosuje się również w razie powstania, określonych w odrębnych przepisach, przesłanek zobowiązujących do rozpatrzenia podania pomimo nieuiszczenia opłaty skarbowej. Jeżeli zobowiązany nie uiszcza opłaty skarbowej w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania, organ lub jednostka, o których mowa w ust. 1, przekazuje podanie

urzędowi skarbowemu, właściwemu dla miejsca zamieszkania (siedziby) zobowiązanego.

3. Odpowiedź na podanie wniesione przez osobę zamieszkałą za granicą przekazuje się polskiemu urzędowi konsularnemu właściwemu dla miejsca zamieszkania osoby wnoszącej podanie w celu doręczenia i pobrania należnej opłaty.

§ 5. 1. Znaki opłaty skarbowej od zaświadczenia lub zezwolenia wydawanego w wyniku wniesienia podania nakleja się na podaniu, a na wydawanym dokumencie umieszcza się adnotację, o której mowa w § 3.

2. Jeżeli wydanie zaświadczenia lub zezwolenia nie wymaga wniesienia podania, znaki opłaty skarbowej nakleja się na kopii wydanego dokumentu, a następnie dokonuje się czynności, o której mowa w ust. 1; jeżeli dokument wydawany jest bez kopii, znaki opłaty skarbowej nakleja się na tym dokumencie.

3. Jeżeli opłata skarbową od zezwolenia ma być uiszczona gotówką, zobowiązany wpłaca ją do kasy lub na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego, a dowód wpłaty dołącza do akt sprawy; na wydanym zezwoleniu umieszcza się adnotację stwierdzającą wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego urzędu skarbowego.

§ 6. Znaki opłaty skarbowej kasują osoby, które rozpatrują podania, dokonują czynności urzędowych, wydają zaświadczenia lub zezwolenia. Znaki opłaty skarbowej powinny być skasowane w sposób uniemożliwiający ich powtórne użycie.

§ 7. Jeżeli zaświadczenie lub zezwolenie nie podlega opłacie skarbowej lub jest od niej zwolnione, na wydanym zaświadczeniu lub zezwoleniu należy uczynić stosowną adnotację ze wskazaniem odpowiedniej podstawy prawnej.

Rozdział 2

Opłata skarbową od czynności cywilnoprawnych

§ 8. 1. Z zastrzeżeniem § 9 opłatę skarbową od czynności cywilnoprawnych osoba lub jednostka określona w art. 4 ustawy oblicza i uiszcza gotówką:

- 1) w kasie urzędu skarbowego lub
- 2) na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego,

chyba że opłata pobierana jest przez płatnika.

2. W wypadku przewidzianym w ust. 1 pkt 1:

- 1) strony lub jedna ze stron czynności cywilnoprawnej składają urzędowi skarbowemu umowę, od której jest uiszczana opłata skarbową, a jeżeli przedmiotem opłaty skarbowej jest umowa zawarta w formie ustnej, składają do protokołu deklarację określającą uczestników czynności, datę, treść i przedmiot czynności oraz jego wartość,
- 2) po złożeniu umowy lub deklaracji, o której mowa w pkt 1, pracownik urzędu skarbowego bezzwłocznie

- zawiadamia zobowiązanego o prawidłowym naliczeniu należnej opłaty; jeżeli strony nie określiły wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub wartość określona przez strony nie odpowiada jego wartości rynkowej, pracownik urzędu skarbowego informuje zobowiązanego o zasadach ustalania podstawy obliczenia opłaty i wzywa go do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości tego przedmiotu, w celu ustalenia opłaty skarbowej, podając równocześnie tę wartość według własnej, wstępnej oceny; zobowiązany potwierdza podpisem w rejestrze wymiarów opłaty skarbowej fakt przyjęcia do wiadomości ustnej decyzji o wysokości należnej opłaty skarbowej, a jeżeli był wezwany do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej i nie wyraził na to zgody — także fakt odmowy określenia, podwyższenia lub obniżenia tej wartości,
- 3) po uiszczeniu ustalonej opłaty skarbowej urząd skarbowy zamieszcza na umowie lub protokole adnotację o decyzji, która zawiera: pozycję rejestru wymiarowego, podstawę prawną i podstawę obliczenia opłaty, kwotę opłaty, pouczenie o środkach odwoławczych, wysokość wpłaty i numer pokwitowania lub rachunku bankowego i podpis, a następnie stawia pieczęć urzędową, po czym zwraca umowę zobowiązanemu,
 - 4) jeżeli zobowiązany odmówił podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej, jest on obowiązany do wpłacenia opłaty skarbowej w wysokości ustalonej od podstawy obliczenia wynikającej z umowy (deklaracji); opłatę tę zalicza się na poczet należnej opłaty skarbowej,
 - 5) w wypadku, o którym mowa w pkt 4, oraz w razie odmowy określenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej, urząd skarbowy określa, podwyższa lub obniża wartość przedmiotu czynności cywilnoprawnej według zasad określonych w art. 10 ust. 2 i 3 ustawy, a następnie doręcza stronom umowy decyzję ustalającą wysokość opłaty skarbowej oraz określającą kwotę opłaty po potrąceniu zaliczki.
3. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 2:
- 1) zobowiązany (osoba upoważniona) przesyła urzędowi skarbowemu oryginał lub kopię umowy albo deklarację na piśmie wraz z dowodem wpłaty opłaty skarbowej,
 - 2) jeżeli opłata skarbowa została uiszczona w wysokości należnej oraz w terminie określonym w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy, urząd skarbowy bezzwłocznie zwraca zobowiązanemu przesłany egzemplarz umowy, zaopatrzonej w adnotację, o której mowa w ust. 2 pkt 3,
 - 3) w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, że opłata skarbowa została uiszczona po upływie terminu określonego w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy, urząd ten stosuje tryb przewidziany w pkt 2, informując o pobraniu odsetek za zwłokę i pozostającej w związku z tym do uiszczenia kwocie opłaty skarbowej,
 - 4) w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, że opłata skarbowa została uiszczona w wysokości niższej od należnej wskutek błędnego ustalenia podstawy obliczenia tej opłaty lub zastosowania niewłaściwej stawki procentowej, urząd ten, w terminie 7 dni od daty otrzymania umowy, stosuje tryb przewidziany w pkt 2 oraz doręcza zobowiązanym decyzję ustalającą wysokość opłaty skarbowej oraz określającą kwotę opłaty po potrąceniu kwoty już wpłaconej,
 - 5) jeżeli w umowie nie określono wartości przedmiotu

czynności cywilnoprawnej lub wartość określona przez strony nie odpowiada, według oceny urzędu skarbowego, jego wartości rynkowej, urząd ten w terminie 7 dni od daty otrzymania umowy zwraca ją zobowiązanemu z adnotacją, o której mowa w ust. 2 pkt 3, oraz stosuje tryb określony w art. 10 ust. 3 ustawy, a następnie doręcza stronom umowy decyzję określającą kwotę opłaty skarbowej po potrąceniu kwoty już wpłaconej.

4. Tryb przewidziany w ust. 2 pkt 2 i 5 stosuje się odpowiednio w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, iż w wyniku nieokreślenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub określenia jej wysokości w kwocie nie odpowiadającej jego wartości rynkowej płatnicy, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy, nie pobrali opłaty skarbowej lub pobrali ją w wysokości niższej od należnej.

§ 9. Opłatę skarbową od umowy poręczenia uiszcza się przez naklejenie znaków opłaty skarbowej na dokumencie stwierdzającym zawarcie umowy. Znaki kasuje jedna ze stron umowy, umieszczając na nich datę i swój podpis.

Rozdział 3

Opłata skarbowa od dokumentów

§ 10. Opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz odpisu pełnomocnictwa uiszcza się przez naklejenie na dokumencie znaków opłaty skarbowej. Naklejone znaki kasuje jedna ze stron czynności, umieszczając na nich datę i swój podpis. Na odpisie pełnomocnictwa znaki opłaty skarbowej kasuje pełnomocnik.

§ 11. 1. Opłatę skarbową od weksła uiszcza się przez zastosowanie urzędowego blankietu wekslowego odpowiedniej wartości, a jeżeli wartość tego blankietu nie odpowiada kwocie należnej opłaty, uzupełnia się ją poprzez naklejenie na odwrotnej stronie blankietu znaków opłaty skarbowej; wysokość uiszczony w ten sposób opłaty nie może przekroczyć 50.000 zł. Znaki powinny być naklejone przed złożeniem na wekslu pierwszego podpisu, a na wekslu trasowanym płatnym na własne życzenie wystawcy lub na jego rzecz — przed przyjęciem weksła lub umieszczeniem pierwszego indosu.

2. W razie zawarcia umowy wekslowej bez użycia urzędowego blankietu wekslowego, opłatę skarbową uiszcza się znakami opłaty; zasady przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, znaki opłaty skarbowej mogą być kasowane wyłącznie przez urzędy skarbowe, terenowe organy administracji państwowej, banki, placówki pocztowe, kasy sądowe oraz biura notarialne przez odcisnięcie pieczęci urzędowej i wpisanie daty.

4. Jeżeli wysokość należnej opłaty skarbowej przekracza kwotę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się ją gotówką w kasie urzędu skarbowego lub na rachunek bankowy urzędu skarbowego. Pracownik urzędu skarbowego, przed złożeniem na wekslu pierwszego podpisu, dokonuje na odwrotnej stronie weksła adnotacji o uiszczeniu opłaty skarbowej.

5. Uzupełnienie opłaty skarbowej od weksła nie wymieniającego sumy wekslowej może nastąpić przed wpisaniem sumy przez naklejenie znaków na wekslu i skasowanie ich przez jednostkę określoną w ust. 3, gdy wysokość należnej opłaty nie przekracza kwoty określonej

w ust. 1, a w pozostałych wypadkach — gotówką uiszczoną w kasie urzędu skarbowego lub na rachunek bankowy urzędu skarbowego; przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Pobór opłaty skarbowej przez płatników oraz sposób prowadzenia rejestrów tej opłaty

§ 12. 1. Z zastrzeżeniem § 9 i 10 notariusze, jako płatnicy opłaty skarbowej od dokonywanych przed nimi czynności cywilnoprawnych lub sporządzanych przez nich dokumentów, pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Notariusze są obowiązani:

- 1) określać w treści sporządzanych aktów bądź poświadczeń oraz na wypisach i odpisach wydawanych stronom podstawę i sposób obliczenia opłaty skarbowej,
- 2) pouczać strony o przysługującym urzędowi skarbowemu prawie do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej,
- 3) prowadzić rejestr opłaty skarbowej,
- 4) przysyłać urzędowi skarbowemu odpis rejestru opłaty skarbowej za każdy ubiegły miesiąc w terminie do dnia 7 następnego miesiąca.

3. Rejestr opłaty skarbowej powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę sporządzenia aktu bądź poświadczenia, numer repertorium, imiona i nazwiska (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) stron czynności cywilnoprawnej, krótką treść czynności, wartość przedmiotu czynności cywilnoprawnej, stawkę opłaty skarbowej, kwotę pobranej opłaty oraz uwagi.

4. Rejestr opłaty skarbowej może być zastąpiony przez repertorium przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg i przechowywaniu akt notarialnych; przepisy dotyczące rejestru opłaty skarbowej stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego rejestr.

5. W wypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, oraz w razie przedłożenia przez strony czynności cywilnoprawnej decyzji urzędu skarbowego o odroczeniu terminu płatności opłaty skarbowej, notariusze przysyłają właściwemu urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis aktu w terminie dwóch tygodni od daty jego sporządzenia.

§ 13. 1. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, przewoźnicy, jako płatnicy opłaty skarbowej od dokumentów przewozowych, pobierają opłatę skarbową znakami opłaty skarbowej, gotówką lub czekiem; opłata skarbową może być również uiszczona przez nadawcę w drodze przekazu na konto przewoźnika.

2. Przewoźnicy obowiązani są prowadzić rejestr opłaty skarbowej, który powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę wpisu do rejestru, imię i nazwisko (nazwę), adres (siedzibę) osoby lub jednostki nadającej rzecz do przewozu, cechy identyfikacyjne dokumentu przewozowego, kwotę pobranej opłaty skarbowej oraz uwagi; rejestr prowadzony przez przewoźników morskich i lotniczych powinien zawierać nadto rubryki: kwotę należności za przewóz i za inne świadczenia oraz stawkę opłaty skarbowej.

3. Jeżeli przewoźnicy prowadzą osobną ewidencję dokumentów przewozowych, mogą wpisywać do rejestru pod jedną pozycją zbiorową wszystkie te dokumenty za okres do dnia, w którym są obowiązani do przekazywania kwot pobranej opłaty skarbowej.

4. Przewoźnicy mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli prowadzona przez nich doku-

mentacja zawiera dane umożliwiające sprawdzenie prawidłowości poboru opłaty skarbowej.

5. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” pobiera opłatę skarbową według następujących zasad:

- 1) opłatę skarbową od dokumentów przewozowych, na podstawie których nadawane są do przewozu wagonowe przesyłki towarowe, nadawca uiszcza przez naklejenie na grzbiecie listu przewozowego znaków opłaty skarbowej, które kasuje przewoźnik; opłata skarbową może być również uiszczona gotówką lub czekiem w kasie ekspedycyjnej przewoźnika; przewoźnik umieszcza na grzbiecie listu przewozowego adnotację o uiszczeniu opłaty skarbowej,
- 2) opłatę skarbową od wykazów nadawczych nadawca uiszcza znakami opłaty skarbowej; przedsiębiorstwa Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” mogą uiszczać opłatę skarbową gotówką lub czekiem w kasie ekspedycyjnej przewoźnika, na podstawie miesięcznych rozliczeń wynikających z kontrolki obrotu wykazów nadawczych,
- 3) opłatę skarbową od innych niż wymienione w pkt 1 i 2 dokumentów przewozowych nadawcy uiszczają w kasie ekspedycyjnej przewoźnika gotówką.

6. Przewoźnicy morscy i lotniczy obliczają i pobierają opłatę skarbową od biletów lub innych dokumentów uprawniających do przewozu (przelotu) statkiem morskim lub powietrznym gotówką, jeżeli:

- 1) na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zawarli sami lub przez swoje przedstawicielstwa (pełnomocnika lub agenta) umowy o przewóz za granicę statkiem morskim lub powietrznym, bez względu na to, czy wydanie dokumentu uprawniającego do przewozu następuje w kraju czy za granicą,
- 2) na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wydano dokument uprawniający do przewozu statkiem bądź pismo upoważniające do odbioru takiego dokumentu, a przewoźnik ma siedzibę w Polsce lub działa tu jego przedstawicielstwo albo pełnomocnik lub agent, bez względu na to, czy umowę przewozu zawarto na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, czy też za granicą.

§ 14. 1. Sekretarze sądowi, jako płatnicy opłaty skarbowej od orzeczeń sądów, ugód sądowych oraz od postanowień sądów nadających klauzulę wykonalności wyrokom sądów polubownych lub ugodom zawartym przed tymi sądami, pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Sekretarze sądowi są obowiązani:

- 1) dokonać obliczenia opłaty skarbowej oraz doręczyć je osobie zobowiązanej do uiszczenia tej opłaty,
- 2) wpisać do księgi należności obcych kwotę obliczonej opłaty oraz datę jej wpłacenia do kasy sądowej; księga ta zastępuje rejestr opłaty skarbowej.

3. Jeżeli obliczenie opłaty nie jest możliwe ze względu na brak danych o wartości przedmiotu czynności prawnej, sekretarze sądowi przysyłają bezzwłocznie odpisy orzeczeń i ugód, o których mowa w ust. 1, urzędowi skarbowemu właściwemu dla miejsca siedziby sądu.

4. Sekretarze sądowi nie pobierają opłaty, jeżeli zobowiązany do jej uiszczenia przedstawi dowód, że opłatę już uiszczono we właściwej wysokości lub że urząd skarbowy odroczył termin płatności lub zaniechał ustalania i poboru opłaty skarbowej.

5. Jeżeli należna opłata nie zostanie uiszczona w terminie 14 dni od dnia doręczenia obliczenia, sekretarze

sądowi przesyłają, w ciągu 7 dni po upływie tego terminu, właściwemu urzędowi skarbowemu drugi egzemplarz obliczenia wraz z dowodem jego doręczenia, z zaznaczeniem, że opłaty nie uiszczono; datę przekazania obliczenia sekretarze sądowi odnotowują w odpowiedniej rubryce księgi należności obcych.

§ 15. 1. Nabywcy rzeczy przeznaczonych do przerobu lub odprzedaży oraz komisanci, jako płatnicy opłaty skarbowej od umów sprzedaży oraz komis, pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani:

- 1) obliczyć i pobrać należną opłatę skarbową przy wypłacie należności za nabyte lub przyjęte do sprzedaży rzeczy ruchome,
- 2) dokonywać na dokumentach stwierdzających zawarcie umowy adnotacji o pobraniu opłaty skarbowej, ze wskazaniem kwoty opłaty i pozycji rejestru, pod którą kwota ta została wpisana,
- 3) prowadzić rejestr opłaty skarbowej.

3. Rejestr opłaty skarbowej powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę wpisania do rejestru dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy, datę i numer dokumentu, imię i nazwisko (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) sprzedawcy lub komitenta, kwotę należności, stawkę opłaty skarbowej, kwotę pobranej opłaty, pozycję kwitu i uwagi; rejestr powinien być poświadczony przez właściwy urząd skarbowy nie później niż następnego dnia po wpisaniu pierwszego dokumentu.

4. Płatnicy mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli prowadzone przez nich rejestry skupu lub rejestry sprzedaży komisowej będą zawierały wszystkie dane wymienione w ust. 3.

§ 16. 1. Jeżeli przepisy § 12—15 nie stanowią inaczej, płatnicy są obowiązani:

- 1) w razie niepobrania opłaty skarbowej dokonywać na oryginałach umów lub poświadczeń oraz na wypisach i odpisach wydawanych stronom adnotacji stwierdzających fakt niepobrania opłaty z podaniem podstawy prawnej bądź wskazaniem decyzji urzędu skarbowego o odroczeniu terminu płatności lub zaniechaniu ustalania i poboru opłaty skarbowej,
- 2) jeżeli czynność cywilnoprawna nie podlega opłacie skarbowej lub jest zwolniona od tej opłaty, wypełnić następujące rubryki rejestru: liczbę porządkową, datę wpisania umowy, datę i numer umowy, imię i nazwisko (nazwę) strony (stron) czynności cywilnoprawnej oraz ich miejsce zamieszkania (siedzibę) — w rubryce

1 do 15 tego miesiąca oraz do dnia 5 następnego miesiąca kwoty opłaty pobrane od dnia 16 do końca poprzedniego miesiąca,

- d) sekretarze sądowi — w terminach określonych w rachunkowości budżetowej,
- e) nabywcy rzeczy przeznaczonych do przerobu lub odprzedaży oraz komisanci — w terminie do dnia 10 następnego miesiąca, po upływie miesiąca, w którym pobrano opłatę,
- 5) odnotowywać w rejestrze w rubryce „uwagi” kwotę opłaty przekazanej na rachunek urzędu skarbowego, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy,
- 6) założyć na każdy rok kalendarzowy osobny rejestr oraz ponumerować jego karty,
- 7) przechowywać prowadzone rejestry oraz dowody wpłaty opłaty skarbowej przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym rejestr założono.

2. Płatnicy opłaty skarbowej mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej również wtedy, gdy w urządzeniach księgowych jest wyodrębniony rachunek opłaty skarbowej pozwalający na kontrolę prawidłowości poboru opłaty skarbowej i terminowości jej odprowadzania, zawiadamiając na miesiąc przedtem właściwy urząd skarbowy.

3. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 5—7 stosuje się odpowiednio do dokumentów zastępujących rejestry; dokumenty te przechowuje się w okresie przewidzianym w przepisach dotyczących tych dokumentów.

Rozdział 5

Zwrot opłaty skarbowej

§ 17. 1. W razie powstania okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, organy administracji państwowej lub jednostki organizacyjne określone w art. 1 ust. 5 ustawy, które skasowały znaki opłaty skarbowej albo zamieściły na zezwoleniu adnotację o uiszczeniu opłaty gotówką, są obowiązane przekazać dokument ze skasowanymi znakami opłaty skarbowej bądź z pokwitowaniem uiszczenia tej opłaty właściwemu miejscowo urzędowi skarbowemu w celu dokonania zwrotu opłaty. Przekazanie dokumentu następuje z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

2. W wypadkach określonych w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy zwrotu opłaty skarbowej dokonuje urząd skarbowy, na którego rachunek opłata wpłynęła, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego